

Beszélő kapuk

Általában korán kelek, összeszedem magam, felöltözöm, fogat mosok és már indulok is iskolába. Mindez legtöbbször egy órát vesz igénybe. Hogy miért tart eddig, magam sem tudom.

Egy nap hanyagoltam az ébresztőt. Háromnegyed hét körül keltem. Volt ám rohanás, mikor rájöttem, nem hat óra van. Felkaptam a legfelső ruhát a szekrényből, és már indultam is. Érdekes módon mindez tíz perc alatt sikerült. Úgy tekertem az iskolába, mint még soha. Egyszer csak megláttam az út közepén egy nagy kaput. Gyorsan le is fékeztem. Ekkor egy ismerős hangot hallottam. Persze! Megvan! Mari néni az! Bátorított, hogy menjek át rajta. Úgy voltam vele, miért ne! Az első hirtelen jött gondolat után tettem fel a kérdést: hova is tartok és miért. Így a kaput kikerülve, tovább haladtam a sulis felé. Már majdnem odaértem, amikor ugyanazt a kaput láttam, és ugyanazt a hangot hallottam, Mari néniét. Mivel csöngetésig három perc maradt, és félúton se voltam, úgy döntöttem, átmegek rajta. A kapu színarany bevonatú volt, ezüst félfával és gyémánt kilincsel. Természetesen nem tudtam ellenállni, így levettem a kilincset, helyére a zsebemből elővettem egy fakilincset. Ekkor még egy igen furcsa hangra lettem figyelmes. Először azt hittem, Mari néni kutyája vagy Mickey Mouse unokaöccsége, de tévedtem. A kapujé volt. Azt mondogatta, ha belépek az ajtón, minden vágyam teljesül. Sokat gondolkodtam, mire is vágyom. Osztogathatnék ingyen minifánkot minden A betűvel kezdődő utcában, de ha jól meggondolom, jöhetnek a C betűsök is. Bátorságot vettem, és bementem. Egy gyönyörű helyen találtam magam. Tele volt mindenféle virággal. Látszott, hogy igazán rendezett hely. Fizetésemelést érdemel a kertész. Egyszer csak az jutott eszembe, hogy végigsétálok rajta. Amikor már úgy éreztem húsz méter után, hogy nem bírom, az előttem álló út kettéágazott. A jobb egy fényes, tiszta, fehér helyre vezetett, míg a bal egy sötétebbre. Egyiket se választottam, egyenesen mentem, és akkor... Akkor megláttam Mari nénit. Újra! Megint ő! Megkérdezte, mi a legfőbb vágyam. Azonnal rávágtam, csak tisztázni szeretném, miért Mickey Mouse unokaöccsének hangját hallottam. Tudtam, hogy butaságot kérdeztem, mégsem tudtam visszafogni magam. Meg sem vártam a válaszát, fogtam magam, és a világos úton folytattam tovább. Egyszer csak egy kis faluban találtam magam, ahol rengeteg kapu volt. Mintha több lett volna a kapu, mint a ház. A főtéren egy hatalmas vár állt. Gondoltam, bemegyek, hátha jóban leszek a tulajjal. A palota udvarában mindenki azt mondogatta, hogy a király rettenetesen spórolós. Elkapott a nevetőgörcs. Spórolós király? Ez most komoly? Feldolgoztam az információt, és indultam befelé. Hatalmas volt, már azért kezdtem imádkozni, hogy érjek a király elé. Amikor megláttam, nagy tisztelettel köszöntöttem:

- Na, mizu haver?

A király erre így felelt:

- Még szerencse, hogy tisztelettel köszöntöttél, különben halál fia volnál! Na, jó, csak viccelek!

Megörültem, hogy végre valakinek van humorérzéke, de aztán hozzátette, hogy túl drága lenne a fegyver.

- Mit keresel itt, ahol még egy tanár sem járna? – kérdezte.

Mivel azt én is tudni akartam, ezért csak hümmögtem és bólogattam. Nem tudtam, mit feleljek. Azt nem mondhattam, hogy magam sem tudom a választ. Úgy döntöttem, inkább kísétálok a várból. Séta közben egy újabb kapura lettem figyelmes. Ugyanaz a kapu volt, amelyiket a történetem elején említettem. Gyorsan át is mentem az ismerős kapun....

Óracsörgés. Ébresztő. Rápillantok az órára, háromnegyed hét. Van ám rohanás, kapkodás, hiszen rádöbbenek, megint elaludtam, és kalandos történetem csak egy álom volt...

NÉV	DULITY ELIZA
OSZÁLY	5.c
ISKOLA	JOVAN JOVANOVIĆ ZMAJ ÁLTALÁNOS ISKOLA - MAGYARKANIZSA
ELÉRHETŐSÉG	063/1926024
KATEGÓRIA	FELSŐS TANULÓK

